

Skattens Udbytte, der er anslaaet til ca. 60 000 Kr., tilfalder ifølge § 8 Færøernes *Amtsrepartitionsfond*.

Loven gælder indtil Udgangen af Skatteaaret 1939.

Forslaget til Loven var i alt væsentligt overensstemmende med et af Lagtinget vedtaget Forslag, bortset fra en Tilføjelse i § 1, der udelukker, at Tilflyttere fra det øvrige Kongerige samtidig kommer til at udrede Statskat og personlig Skat til Færøernes Amtskommune.

Ved 1. Behandling i Folketinget udtalte *Samuelson* (V.), at Lagtinget kun var gaaet med til dette Forslag, fordi det var bydende nødvendigt for Færøerne at faa bygget Veje i meget betydeligt Omfang og faa forbedret Havneforholdene ud over den Forbedring, som kan opnaas gennem de ordinære Indtægter og ved de Havne, som bygges med Statsstøtte. — *Pürschel* (K. F.) vilde ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der ved Loven henlægges en Statsindtægt til Færøernes særlige Formaal, hvad der formentlig fremgik af den nys omtalte, af Justitsministeriet foretagne Tilføjelse i § 1.

Folketingsudvalgets Betænkning gik kun ud paa at anbefale uforandret Vedtagelse, og Forslaget vedtoges *enstemmigt* i begge Ting med henholdsvis 99 og 62 Stemmer.

81. Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter. (Justitsminister *Zahle*). [A. Sp. 3457. — C. Sp. 229 og 257].

Fremsat i Folketinget $2\frac{2}{3}$ (F. Sp. 3734). 1. Beh. $\frac{2}{3}$ (F. Sp. 4284). 2. Beh. $\frac{2}{3}$ (F. Sp. 4291). 3. Beh. $\frac{2}{3}$ (F. Sp. 4293). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{2}{3}$ (L. Sp. 896). 2. Beh. $\frac{2}{3}$ (L. Sp. 900). 3. Beh. $\frac{2}{3}$ (L. Sp. 901). *Loven stadfæstet 8. Marts 1935*. (Lov-Tid. Nr. 53).

Siden Vedtagelsen af Lov for Færøerne af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter (se Aarbog 1929—30, Side 260) har der været ført Forhandlinger mellem Regeringen og Lagtinget om Tilvejebringelse af en *almindelig Ordning af Færøernes Amtskommunes økonomiske Forhold*. Hensigten med disse Forhandlinger har været at opnaa en Ordning, hvorefter Amtskommunen gennem en Indtægtsforøgelse blev sat i Stand til at løse de løbende amtskommunale Opgaver, medens Staten kun skulde træde hjælpende til ved Løsningen af Opgaver af saa betydeligt økonomisk Omfang, at de ikke kunde magtes af Amtskommunen.